

Budapest, 1943. szeptember 11.

Üllői útra! Üllői útra!

Üllői útra! Üllői útra! Üllői útra!
Professzor útra! Üllői útra!
Üllői útra! Üllői útra! Üllői útra!
Üllői útra! Üllői útra! Üllői útra!

Üllői útra! Üllői útra! Üllői útra!
Üllői útra! Üllői útra! Üllői útra!
Üllői útra! Üllői útra! Üllői útra!
Üllői útra! Üllői útra! Üllői útra!

lithén ir seukit sen hirán homell
idón a nahmeti mumbólot hi-
emelni.

Uj konyás arban jödekkertem
Páid künftöségénél, aki, seint
majdusen seinden találkésnek
alhalvánál, eittet is nölkénta, unep-
regin votteli, hogy enducéjtden un-
radt avnyi híerlete, hogy a minin-
ör en Yutóctet seegélégem. Alland-
tan, hogy én yeiddem, Anfehor léi
seis sepinemler ként a hírdés fe-

lett, ő azonban újragyakorlatra,
hogy legyőzze azt a testi, hogy Profemor
Nő talán azt hiszi, hogy ebben ő a
kibék, pedig ő meglett minden ledönt.
Mindent mint cédulákkal kötött
Profemor Ural!

Myám tovább dolgozom a uni-
véri korszak indoklását és esszé trükk-
fejlesztést meg is írtam. Mostan-
ra koncentrálnom még nem látom,
mennyi időm van. Amellett am-
i kell gyakorolnom, hogy a magam és
hűtésre a djánisfogó indoklás is

megjelenés.

Gabrielnak ezzel az írással
hatalmat adtunk és ezzel vég-
zet hivatkozott az új iratára.

Illik az Yubéctum iratára,
Professzor Ulrich az a hó mérsékelt
felül és kímél vima. Tavall: kel-
leves iratára kivaírva illétközés
Amugy kiel vóka, Professzor
Ulrich kiel kiel kiel kiel

Kiel kiel kiel

Vello kiel